

32000L0013

L 109/29

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

2000 5 6

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 2000/13/EB

2000 m. kovo 20 d.

dėl valstybių narių įstatymų, reglamentuojančių maisto produktų ženklimą, pateikimą ir reklamavimą, derinimo

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 95 straipsnį,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdami į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,laikydami Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) 1978 m. gruodžio 18 d. Tarybos direktyva 79/112/EEB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su galutiniam vartotojui skirtų maisto produktų ženkliniu etiketėmis, pateikimu ir reklama, suderinimo ⁽³⁾ buvo dažnai ir daug taisyta ⁽⁴⁾, todėl dėl aiškumo ir racionalumo minėtą direktyvą reikėtų sujungti į vieną tekstą.
- (2) Skirtingi valstybių narių įstatymai ir kiti teisės aktai, skirti maisto produktų ženkliniui, gali trukdyti laisvą šių produktų apyvartą ir nulemti nelygias konkurencijos sąlygas.
- (3) Todėl suderinus šiuos įstatymus darniau veiks vidaus rinka.
- (4) Šios direktyvos tikslas — sudaryti galimybę veikti bendro pobūdžio Bendrijos taisyklėmis, horizontaliai taikytinoms visiems į rinką pateiktiems produktams.
- (5) Specifinio pobūdžio taisyklės, vertikalios taikomos tik tam tikriems maisto produktams, turi būti įtrauktos į šioms produktams skirtas nuostatas.
- (6) Bet kokios ženklavimo taisyklės visų pirma turėtų būti kuriamos siekiant informuoti ir apsaugoti vartotoją.

- (7) Ši būtinybė informuoti ir apsaugoti vartotoją reiškia, kad valstybės narės, laikydamosi Sutarties taisyklių, gali nustatyti reikalavimus dėl kalbos.
- (8) Detalus ženklavimas, ypač tikslaus produkto pobūdžio ir charakteristikų nurodymas, leidžiantis vartotojui pasirinkti prekę turint visą informaciją, yra pats svarbiausias dalykas, nes jis sukelia mažiausiai kliūčių laisvai prekybai.
- (9) Todėl reikėtų sudaryti svarbiausios informacijos, nurodytinos ženklinant visus maisto produktus, sąrašą.
- (10) Tačiau horizontalus šios direktyvos taikymo pobūdis pradiname etape neleidžia prie privalomų nuorodų priskirti visų nuorodų, kuriomis sąrašas turi būti papildomas iš esmės taikant jį visai maisto produktų skalei. Vėlesniame etape turi būti priimtos Bendrijos nuostatos, skirtos papildyti dabartines taisykles.
- (11) Be to, jei nėra specifinio pobūdžio Bendrijos taisyklių, valstybės narės išlaiko teisę nustatyti tam tikras nacionalines nuostatas, kuriomis gali būti papildytos bendrosios šios direktyvos nuostatos, tačiau jos yra nustatomos Bendrijos nurodyta tvarka.
- (12) Tuo atveju, kai valstybė narė nori priimti naujus teisės aktus, pagal minėtą Bendrijos tvarką turi būti priimtas Bendrijos sprendimas.
- (13) Taip pat reikėtų numatyti, kad Bendrijos įstatymų leidėjams išskirtiniais atvejais būtų leidžiama nesilaikyti tam tikrų visuotiniai nustatytų įpareigojimų.
- (14) Be to, ženklavimo taisyklės turėtų drausti nurodyti informaciją, kuri klaidintų pirkėją arba priskirtų maisto produktams vaistines savybes. Kad šis draudimas būtų veiksmingas, jį reikėtų taikyti dar ir maisto produktų pateikimui bei reklamavimui.
- (15) Siekiant palengvinti prekybą tarp valstybių narių, gali būti numatyta, kad iki parduodant maisto produktą galutiniam vartotojui ant išorinės jo pakuotės būtų nurodyta tik esminė informacija, o tam tikra informacija, kurią privalu pateikti ant fasuotų maisto produktų, būtų nurodoma tik jų komerciniuose dokumentuose.
- (16) Valstybėms narėms turėtų būti palikta teisė nustatyti urmu parduodamų maisto produktų ženklavimo taisykles atsižvelgiant į konkrečias vietos sąlygas ir aplinkybes; tokiais atvejais informacija vartotojui vis dėlto turėtų būti suteikta.

⁽¹⁾ OL C 258, 1999 9 10, p. 12.⁽²⁾ 2000 m. sausio 18 d. Europos Parlamento nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2000 m. kovo 13 d. Tarybos sprendimas.⁽³⁾ OL L 33, 1979 2 8, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 97/4/EB (OL L 43, 1997 2 14, p. 21).⁽⁴⁾ Žr. IV priedo B dalį.

- (17) Siekiant supaprastinti ir paspartinti procedūrą, Komisiją reikėtų įpareigoti patvirtinti technines įgyvendinimo priemones.
- (18) Priemonės, būtinos siekiant įgyvendinti šią direktyvą, turėtų būti tvirtinamos remiantis 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimu 1999/468/EB, nustatančiu Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką⁽¹⁾.
- (19) Ši direktyva neturėtų pažeisti valstybių narių įsipareigojimų dėl IV priedo B dalyje nurodytų direktyvų perkėlimo į nacionalinę teisę galutinių terminų,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

- Šioje direktyvoje kalbama apie galutiniam vartotojui pateiktinų maisto produktų ženklinimą ir kai kuriuos šių produktų pateikimo bei reklamavimo klausimus.
- Ši direktyva taip pat taikoma visiems į restoranus, ligonines, valgyklas ir panašias viešojo maitinimo įstaigas (toliau — viešojo maitinimo įstaigos) tiekiamiems maisto produktams.
- Šioje direktyvoje:
 - „ženklinimas“ — tai visi su maisto produktu susiję žodžiai, išsami informacija, prekių ženklai, registruotasis prekės pavadinimas, paveikslėliai arba simboliai, nurodyti ant jų pakuotės, dokumente, pastaboje (įspėjime), etiketėje, žiede ar lankelyje;
 - „fasuotas maisto produktas“ — tai kiekvienas atskiras galutiniam vartotojui ir viešojo maitinimo įstaigoms pateikiamas prekinis vienetas, susidedantis iš maisto produkto ir pakuotės, į kurią jis buvo įdėtas prieš siūlant parduoti ir kuri apgaubia produktą visiškai arba tik iš dalies, bet visada taip, kad pakuotės turinio nebūtų galima pakeisti jos neatidarius arba nepakeitus.

2 straipsnis

- Ženklinimas ir ženklinimo būdai:
 - neturi iš esmės klaidinti pirkėjo, visų pirma dėl:
 - maisto produkto charakteristikų, ypač jo pobūdžio, tapatybės, savybių, sudėties, kiekio, tinkamumo vartoti trukmės, kilmės, pagaminimo būdo;
 - maisto produktui priskirto poveikio arba savybių, kurių jis iš tikrųjų neturi;
 - padarytos užuominos apie ypatingas maisto produkto charakteristikas, nors tokias charakteristikas turi visi panašūs maisto produktai;

- ženklinimui neturi būti taikomos Bendrijos nuostatos, taikytinos natūraliam mineraliniam vandeniui ir specialios paskirties maisto produktams, ženklinant nė vienam maisto produktui neturi būti priskiriamos gydomosios ar profilaktinės savybės arba daroma nuoroda į jas.
- Taryba Sutarties 95 straipsnyje nustatyta tvarka sudaro nebaigtinį šio straipsnio 1 dalyje apibrėžtų visais atvejais draustinų arba apribotinių tvirtinimų sąrašą.
 - Šio straipsnio 1 ir 2 dalyje nurodyti draudimai bei apribojimai taikomi dar ir:
 - maisto produktų pateikimui, ypač jų formai, išvaizdai, pakuotei, naudojamoms pakavimo medžiagoms, jų išdėstymo tvarkai ir aplinkai.
 - reklamavimui.

3 straipsnis

- Remiantis 4–17 straipsniais ir juose pateiktomis išimtimis, ženklinant maisto produktus būtina nurodyti šią pagrindinę informaciją:
 - pavadinimas, kuriuo produktas parduodamas;
 - komponentų sąrašą;
 - tam tikrų 7 straipsnyje apibūdintų komponentų arba komponentų grupių kiekį;
 - jei maisto produktai yra fasuoti — grynąjį kiekį;
 - minimalią tinkamumo vartoti trukmę, o mikrobiologiniu požiūriu labai greitai gendančių produktų — „suvartoti iki“ datą;
 - visas ypatingas laikymo sąlygas arba vartojimo sąlygas;
 - Bendrijoje įsisteigusio gamintojo, pakuotojo arba pardavėjo pavardę arba verslo pavadinimą.

Tačiau jei sviestas pagamintas valstybės narės teritorijoje, jai suteikiama teisė leisti nurodyti tik jo gamintoją, pakuotoją arba pardavėją.

Neprieštaraudamos 24 straipsnyje numatytam pranešimui, valstybės narės informuoja Komisiją ir kitas valstybes nares apie visas priemones, kurių buvo imtasi remiantis šio straipsnio 2 dalimi;
- išsami informacija apie kilmės vietą tuo atveju, jei tokios informacijos nepateikus pirkėjas būtų iš esmės klaidinamas dėl tikrosios maisto produkto kilmės;
- vartojimo instrukcija, jei be jos būtų neįmanoma teisingai vartoti šį produktą;
- daugiau kaip 1,2 tūrio proc. alkoholio turinčių gėrimų faktinę alkoholio koncentraciją.

⁽¹⁾ OL L 184, 1999 7 17, p. 23.

2. Nepaisydamos šio straipsnio 1 dalies nuostatų, valstybės narės gali ir toliau taikyti nacionalines nuostatas, kurios reikalauja nurodyti gamyklą arba pakavimo centrą, kai kalbama apie vietinę produkciją.

3. Šio straipsnio nuostatos nepažeidžia tikslesnių arba išsamesnių nuostatų dėl svorio ir matavimo vienetų.

4 straipsnis

1. Konkrečiai nurodytiems maisto produktams, bet ne apskritai visiems maisto produktams taikytinos Bendrijos nuostatos išskirtiniais atvejais gali numatyti išlygas 3 straipsnio 1 dalies 2 ir 5 punktų reikalavimams, jei dėl to pirkėjas nebus suklaidintas.

2. Konkrečiai nurodytiems maisto produktams, bet ne apskritai visiems maisto produktams taikytinos Bendrijos nuostatos gali numatyti, kad ženklinant, be 3 straipsnyje nurodytos informacijos, dar būtų pateikta ir kitokia informacija.

Jei Bendrijos nuostatų nėra, valstybės narės 19 straipsnyje nustatyta tvarka gali pačios numatyti, kokią informaciją nurodyti.

3. Šio straipsnio 1 ir 2 dalyse minėtos Bendrijos nuostatos priimamos 20 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.

5 straipsnis

1. Pavadinimas, kuriuo maisto produktas yra parduodamas — tai jam taikytinose Bendrijos nuostatose numatytas jo pavadinimas.

a) Jei Bendrijos nuostatų nėra, produktas parduodamas pavadinimu, kurį numato valstybės narės, kurioje jis parduodamas galutiniam vartotojui arba viešojo maitinimo įstaigoms, įstatymai ir kiti teisės aktai.

Jei ir šiuose dokumentuose tokio pavadinimo nėra, parduodant produktą vartojamas įprastinis jo pavadinimas, paplitęs valstybėje narėje, kur šis produktas yra parduodamas galutiniam vartotojui arba viešojo maitinimo įstaigoms, arba maisto produkto, prireikus ir jo vartojimo, aprašas, kuris turi būti pakankamai aiškus, kad pirkėjas suvoktų tikrąją jo prigimtį ir kuris leistų atskirti jį nuo kitų produktų, su kuriais jis gali būti supainiotas.

b) Valstybėje narėje, kurioje produktas yra parduodamas, leidžiama vartoti ir tą prekės pavadinimą, kuriuo jis buvo teisėtai gaminamas ir parduodamas jį pagaminusioje valstybėje narėje.

Tačiau jeigu taikant kitas šios direktyvos, visų pirma 3 straipsnio, nuostatas valstybės narės, kurioje maisto produktas parduodamas, vartotojai negali sužinoti tikrosios jo prigimties ir atskirti nuo produktų, su kuriais jis gali būti supainiotas, šalia prekinio pavadinimo nurodoma ir kitokia aprašomojo pobūdžio informacija.

c) Išskirtiniais atvejais produktą pagaminusios valstybės narės vartojamas jo prekės pavadinimas nėra taikomas produktą parduodančioje valstybėje narėje, jei, atsižvelgiant į produkto sudėtį arba gamybą, šis pavadinimas taip skiriasi nuo įprastai šiuo vardu vadinamo produkto, jog b punkto nuostatų nepakanka, kad produktą parduodančios valstybės narės vartotojams būtų užtikrinta teisinga informacija.

2. Nei prekės ženklas, nei registruotasis prekės pavadinimas, nei išgalvotas pavadinimas negali būti naudojami vietoj pavadinimo, kuriuo produktas yra parduodamas.

3. Į pavadinimą, kuriuo parduodamas produktas, įeina arba kartu su juo yra nurodoma informacija apie fizinį maisto produkto pavidalą arba ypatingą jo apdorojimą (pvz., susmulkintas į miltelius, išdžiovintas šaldant, stipriai užšaldytas, koncentruotas, rūkytas) visais atvejais, kai, nepateikus šios informacijos, pirkėjui gali kilti daug klausimų.

Ant visų jonizuojančiąja spinduliuote apdorotų maisto produktų turi būti šios nuorodos:

— ispanų k.:

„irradiado“ arba „tratado con radiación ionizante“,

— danų k.:

„bestrålet/.....“ arba „stårlekonserveret“, arba „behandlet med ioniserende stråling“ arba „konserveret med ioniserende stråling“,

— vokiečių k.:

„bestrahlt“ arba „mit ionisierenden Strahlen behandelt“,

— graikų k.:

„επεξεργασμένο με ιονίζουσα ακτινοβολία“ arba „ακτινοβολημένο“,

— anglų k.:

„irradiated“ or „treated with ionising radiation“ („švitinta“ arba „apdorota jonizuojančiąja spinduliuote“),

— prancūzų k.:

„traité par rayonnements ionisants“ arba „traité par ionisation“,

— italų k.:

„irradiato“ arba „trattato con radiazioni ionizzanti“,

— olandų k.:

„doorstraald“ arba „door bestraling behandeld“, arba „met ioniserende stralen behandeld“,

— portugalų k.:

„irradiado“ arba „tratado por irradiação“, arba „tratado por radiação ionizante“,

— suomių k.:

„säteilytetty“ arba „käsitetty ionisoivalla säteilyllä“,

— švedų k.:

„bestrålad“ arba „behandlad med ioniserande strålning“.

6 straipsnis

1. Komponentai nurodomi remiantis šio straipsnio nuostatomis ir I, II ir III priedais.

2. Nebūtina nurodyti šių maisto produktų komponentų:

a) — neluptytų, nepjaustytų arba panašiai neapdorotų šviežių vaisių ir daržovių, įskaitant bulves,

- gazuoto vandens, kurio apraše nurodyta, kad jis yra gazuotas,
 - fermentinių actų, gautų tik iš vieno pagrindinio produkto, jei nebuvo pridėta jokių kitų komponentų;
- b) — sūrių,
- sviesto,
 - fermentuoto pieno ir grietinėlės,
- jei į juos neprisidėta jokių komponentų, išskyrus pieno produktus, fermentus arba mikroorganizmų kultūras, kurie yra pagrindiniai gamybos elementai, arba druskos, kuri yra reikalinga gaminant sūrius, išskyrus šviežius ir lydytus sūrius;
- c) produktų, sudarytų iš vieno komponento, jei:
- prekės pavadinimas ir komponento pavadinimas sutampa arba
 - prekės pavadinimas leidžia lengvai nustatyti komponento pobūdį.
3. Iki 1982 m. gruodžio 22 d. Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu, nustato daugiau kaip 1,2 tūrio proc. alkoholio turinčių gėrimų komponentų ženklavimo taisykles.
4. a) „Komponentas“ — tai bet kuri medžiaga, įskaitant maisto priedus, naudojama gaminti arba ruošti maisto produktą ir išliekanti gatavame produkte, nors ir pakitusiu pavidalu.
- b) Jei pats maisto produkto komponentas susideda iš kelių komponentų, pastarieji laikomi to maisto produkto komponentais.
- c) Komponentais nelaikomos:
- i) tos sudedamosios komponento dalys, kurios gamybos procese yra laikinai atskiriamos, o vėliau vėl sudedamos neviršijant ankstesnio kiekio;
 - ii) maisto priedai, kurie:
 - patenka į konkretų produktą tik kartu su vienu arba keliais šio produkto komponentais, tačiau galutiname produkte neatlieka jokios technologinės funkcijos,
 - yra naudojami kaip apdorojimo medžiagos;
 - iii) medžiagos, naudojamos tik tokiais kiekiais, kurių reikia, kad jos atliktų tirpiklių arba maisto priedų ar kvapiųjų medžiagų terpės funkcijas.
- d) Tam tikrais atvejais 20 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka gali būti priimami sprendimai dėl to, ar laikomasi c punkto ii ir iii papunkčiuose aprašytų sąlygų.
5. Į komponentų sąrašą įtraukiami visi maisto produkto komponentai pagal svorį mažėjančia tvarka, registruotą tada, kai jie buvo

naudojami gamybai. Sąrašui duodamas tinkamas pavadinimas, kuriame turi būti žodis „komponentai“.

Tačiau:

- įdėtas vanduo ir lakūs produktai išvardijami pagal jų svorį gatavame produkte; įdėto vandens, kaip maisto produkto komponento, kiekis skaičiuojamas iš viso gatavo produkto kiekio atimant visą kitų panaudotų komponentų kiekį. Į šį kiekį atsižvelgti nebūtina, jei jis nesudaro daugiau kaip 5 % viso gatavo produkto kiekio,
- koncentruoti arba dehidruoti komponentai, atgaminti gamybos proceso metu, gali būti išvardyti pagal svorį, registruotą prieš juos koncentruojant bei dehidruojant,
- koncentruotų arba dehidruotų maisto produktų, kuriuos ketinama atgaminti pridedant vandens, komponentai gali būti nurodomi pagal proporciją atgamintame produkte, tačiau komponentų sąrašė turi būti įrašyti žodžiai „atgaminto produkto komponentai“ arba „paruošto vartoti produkto komponentai“,
- vaisių ir daržovių mišinių, kuriuose nėra vieno pagal svorį vyraujančio vaisiaus ar daržovės, komponentai gali būti išvardyti kitokia tvarka, tokiu atveju komponentų sąrašė įrašomi žodžiai „įvairiomis proporcijomis“,
- prieskonių ir prieskoninių augalų mišinių, kuriuose pagal svorį neišsiskiria nė vienas prieskonis ar prieskoninis augalas, komponentai gali būti nurodomi kitokia tvarka, tokiu atveju komponentų sąrašė įrašomi žodžiai „įvairiomis proporcijomis“.

6. Laikantis 5 straipsnyje nustatytų taisyklių pririnkus nurodomi specifiniai komponentų pavadinimai.

Tačiau:

- komponentus, kurie yra priskiriami vienai iš I priede nurodytų grupių ir kurie yra kito maisto produkto sudedamoji dalis, turi būti nurodomi tik pagal grupės pavadinimą.

I priede pateikto grupių sąrašo pakeitimai gali būti daromi 20 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.

Tačiau I priede šalia pavadinimo „krakmolas“, jei šis komponentas gali turėti glieteno, visada turi būti nurodyta jo specifinė augalinė kilmė,

- vienai iš II priede išvardytų grupių priskiriami komponentai turi būti nurodomi tos grupės vardu, o šalia nurodomas jų specifinis pavadinimas arba EB numeris; jei komponentas priklauso daugiau kaip vienai grupei, nurodoma grupė pagal šiame maisto produkte atliekamą funkciją.

Šio priedo pakeitimai, daromi atsižvelgiant į mokslo ir technikos pažangą, priimami 20 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.

Tačiau II priede šalia pavadinimo „modifikuotas krakmolas“, jei šis komponentas gali turėti glieteno, visada turi būti nurodyta jo specifinė augalinė kilmė,

- kvapiosios medžiagos vadinamos taip, kaip nurodyta III priede,
- Sutarties 95 straipsnyje nustatyta tvarka vėliau priimamos atskiros Bendrijos nuostatos, reglamentuojančios komponento apdorojimą jonizuojančiąja spinduliuote.

7. Bendrijos nuostatos, o jei jų nėra — nacionalinės nuostatos gali nustatyti, kad šalia pavadinimo, kuriuo parduodamas produktas, būtų nurodytas konkretus komponentas arba komponentai.

Visoms tokioms nacionalinėms nuostatomis taikoma 19 straipsnyje nustatyta tvarka.

Šioje dalyje paminėtos Bendrijos nuostatos priimamos 20 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.

8. Šio straipsnio 4 dalies b punkte minėtu atveju sudėtinis komponentas, atsižvelgiant į jo bendrą svorį, gali būti įtraukiamas į komponentų sąrašą jo paties pavadinimu, jei tai leidžia įstatymas arba nusistovėjusi tvarka, bet po šio pavadinimo turi būti nurodytas jo komponentų sąrašas.

Tačiau toks sąrašas nėra privalomas:

- a) kai sudėtinis komponentas sudaro mažiau kaip 25 % gatavo produkto; ši išimtis netaikoma maisto priedams, kuriuos reglamentuoja šio straipsnio 4 dalies c punkto nuostatos;
 - b) kai sudėtinis komponentas yra maisto produktas, kurio sudėties nereikalauja pateikti Bendrijos taisyklės.
9. Nepaisant šio straipsnio 5 dalies nuostatų, vandens kiekio nurodyti nebūtina:
- a) kai gamybos procese vanduo yra naudojamas tik atgaminti koncentruotą arba dehidruotą komponentą;
 - b) jei yra skysta terpė, kuri paprastai nėra suvartojama.

7 straipsnis

1. Gaminant arba ruošiant maisto produktą naudojamo komponento arba komponentų grupės kiekis nurodomas remiantis šio straipsnio nuostatomis.

2. Šio straipsnio 1 dalyje minėta nuoroda yra privaloma tada, kai:

- a) komponentas arba komponentų grupė įeina į pavadinimą, kuriuo maisto produktas yra parduodamas arba su kuriuo jis vartotojui paprastai asocijuojasi; arba
- b) komponentas arba komponentų grupė ženklina yra apibūdinama žodžiais, piešiniais ar grafiniais ženklais; arba
- c) komponentas arba komponentų grupė labiausiai atspindi maisto produkto charakteristikas ir leidžia atskirti jį nuo kitų produktų, su kuriais jis gali būti supainiotas dėl jo pavadinimo ar išvaizdos; arba
- d) 20 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka nustatytais atvejais.

3. Šio straipsnio 2 dalis netaikoma:

a) komponentui arba komponentų grupei:

- kurių grynasis svoris, juos nusauginus, nurodomas remiantis 8 straipsnio 4 dalies nuostatomis, arba
- kurių kiekius, remiantis Bendrijos nuostatomis, jau dabar reikalaujama nurodyti ženklina, arba
- kurie mažais kiekiais naudojami kaip kvapiosios medžiagos, arba
- kurie, nors ir nurodyti parduodamo produkto pavadinime, negali nulemti šalies, kuriame produktas yra realizuojamas, vartotojo pasirinkimo, kadangi kiekio skirtumai nėra esminis kriterijus, leidžiantis spręsti apie maisto produkto charakteristikas arba atskirti jį nuo kitų panašių maisto produktų. Kilus abejonėms, 20 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka sprendžiama, ar laikomasi šioje įtraukoje nurodytų sąlygų;

b) kai komponento arba komponentų grupės kiekis yra tiksliai nustatytas specialiose Bendrijos taisyklėse, bet nenumatyta jo nurodyti ženklina;

c) 6 straipsnio 5 dalies ketvirtoje ir penktoje įtraukose numatytais atvejais;

d) 20 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka nustatytais atvejais.

4. Nurodytas kiekis, išreikštas procentais, turi atitikti komponento arba komponentų kiekį jo (jų) panaudojimo metu. Tačiau Bendrijos nuostatose gali būti numatyta tam tikriems maisto produktams taikyti išlygas. Tokios nuostatos priimamos 20 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.

5. Šio straipsnio 1 dalyje minėta nuoroda apie parduodamo produkto komponentus arba komponentų grupę pateikiama parduodamo produkto pavadinime, šalia pavadinimo arba komponentų sąrašė.

6. Šis straipsnis neturi prieštarauti Bendrijos taisyklėms dėl maisto produktų maistingumo žymėjimo etiketėse.

8 straipsnis

1. Fasuotų maisto produktų grynasis kiekis išreiškiamas:

- skystų produktų — tūrio vienetais,
- kitų produktų — masės (svorio) vienetais,

t. y. litrais, centilitrais, mililitrais, kilogramais arba gramais.

Bendrijos nuostatos, o jei jų nėra — nacionalinės nuostatos, taikytinos tam tikriems produktams, gali nukrypti nuo šios taisyklės.

Visoms tokioms nacionalinėms nuostatomis taikoma 19 straipsnyje nustatyta tvarka.

2. a) Kai Bendrijos nuostatos, o jei tokių nėra — nacionalinės nuostatos, reikalauja nurodyti tam tikros rūšies kiekį (pvz., vardinį, minimalų, vidutinį), šioje direktyvoje toks kiekis laikomas grynuoju kiekiu.

Nepažeisdamos 24 straipsnyje numatytos nuostatos dėl pranešimo, apie visas priemones, kurių buvo imtasi vadovaujantis šiuo punktu, valstybės narės informuoja Komisiją ir kitas valstybes nares.

- b) Bendrijos nuostatos, o jei tokių nėra — nacionalinės nuostatos, gali reikalauti, kad tam tikrų tiksliai nurodytų, pagal kiekį į grupes skirstomų produktų kiekis būtų nurodomas kitais būdais.

Visoms tokioms nacionalinėms nuostatoms taikoma 19 straipsnyje nustatyta tvarka.

- c) Kai fasuotas vienetas susideda iš dviejų arba daugiau atskirų fasuotų vienetų, kurių kiekviename yra toks pat to paties produkto kiekis, grynasis kiekis nurodomas pažymint bendrą pakuočių skaičių ir kiekvienos iš jų grynąjį kiekį. Tačiau tada, kai bendras atskirų pakuočių skaičius yra aiškiai matomas ir lengvai suskaičiuojamas išoriškai ir kai išoriškai yra matoma bent viena nuoroda į atskiros pakuotės grynąjį kiekį, šių detalių nurodyti neprivaloma.

- d) Kai fasuotas vienetas susideda iš dviejų arba daugiau atskirų pakuočių, kurios nėra laikomos pardavimui skirtais vienetais, grynasis kiekis nurodomas pateikiant bendrą grynąjį kiekį ir bendrą atskirų pakuočių skaičių. Bendrijos nuostatos, o jei tokių nėra — nacionalinės nuostatos, nebūtinai turi reikalauti nurodyti tam tikrų maisto produktų bendrą atskirų pakuočių skaičių.

Nepažeisdamos 24 straipsnyje numatytos nuostatos dėl pranešimo, valstybės narės Komisijai ir kitoms valstybėms narėms praneša apie priemones, kurių buvo imtasi vadovaujantis šiuo punktu.

3. Parduodant vienetais skaičiuojamus maisto produktus valstybės narės nebūtinai turi reikalauti nurodyti grynąjį kiekį, tačiau tokiu atveju kiekvienas prekės vienetas turi būti išoriškai aiškiai matomas ir suskaičiuojamas, priešingu atveju jis nurodomas ženklinant.

Nepažeisdamos 24 straipsnyje numatytos nuostatos dėl pranešimo, apie visas priemones, kurių buvo imtasi vadovaujantis šiuo punktu, valstybės narės informuoja Komisiją ir kitas valstybes nares.

4. Kai kietasis maisto produktas yra pateikiamas skystoje terpėje, ženklinant nurodomas ir grynasis nusaustinto maisto produkto svoris.

Šioje dalyje „skysta terpė“ reiškia toliau nurodytus produktus, kurie gali būti mišinyje ir galbūt buvo užšaldyti arba stipriai užšaldyti, jei skystis yra tik priedas prie pagrindinių šio ruošinio elementų ir todėl nėra lemiamas kriterijus perkant: vanduo, vandeniniai druskos tirpalai, sūrymas, maistinių rūgščių vandeniniai

tirpalai, actas, cukrų vandeniniai tirpalai, kitų saldiklių vandeniniai tirpalai, vaisių arba daržovių sultys, kai produktai yra vaisiai arba daržovės.

20 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka šis sąrašas gali būti papildytas.

20 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka nustatomi nusaustinto maisto produkto grynojo svorio tikrinimo metodai.

5. Nėra privaloma nurodyti grynąjį svorį produktų:

- a) kurie praranda daug savo tūrio arba masės ir kurie yra parduodami vienetais arba sveriami pirkėjo akivaizdoje;
- b) kurių grynasis kiekis sudaro mažiau nei 5 g arba 5 ml; tačiau ši nuostata netaikoma prieskoniams ir prieskoniniams augalams.

Bendrijos nuostatos, o jei jų nėra — nacionalinės nuostatos, išskirtiniais atvejais tam tikriems maisto produktams gali nustatyti aukštesnes nei 5 g arba 5 ml ribas, bet dėl to neturi būti suklaidintas pirkėjas.

Nepažeidžiant 24 straipsnyje numatytos nuostatos dėl pranešimo, apie visas priemones, kurių buvo imtasi vadovaujantis šiuo punktu, valstybės narės informuoja Komisiją ir kitas valstybes nares.

6. Šio straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje, 2 dalies b ir d punktuose bei 5 dalies antroje pastraipoje minėtos Bendrijos nuostatos priimamos 20 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.

9 straipsnis

1. Minimalus maisto produkto tinkamumo vartoti laikas trunka tol, kol tinkamai laikomas produktas išlaiko savo specifines savybes.

Jis nurodomas taip, kaip reikalaujama šio straipsnio 2 ir 3 dalyse.

2. Prieš datą rašomi šie žodžiai:

- „Geriausias iki...“, kai datoje nurodoma diena,
- „Tinka vartoti iki...“ — kitais atvejais.

3. Šalia 2 dalyje nurodytų žodžių rašoma:

- pati data arba
- nuoroda į tai, kurioje ženklinimo vietoje ji yra.

Prireikus po šios informacijos aprašomos laikymo sąlygos, kurių būtina laikytis tada, kai produktą reikia laikyti nustatytą laiką.

4. Data susideda iš chronologine tvarka neužkoduota forma užrašytos dienos, mėnesio ir metų.

Tačiau ant produktų, kurie:

- neišsilaiko ilgiau kaip tris mėnesius, pakanka nurodyti dieną ir mėnesį,

- laikomi ilgiau kaip tris, bet ne ilgiau kaip 18 mėnesių, pakanka nurodyti mėnesį ir metus,
- kurie išsilaiko ilgiau kaip 18 mėnesių, pakanka nurodyti metus.

Datos nurodymo būdas gali būti nustatomas 20 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.

5. Pagal Bendrijos nuostatas, reglamentuojančias kitus datos nurodymo būdus, nereikalaujama nurodyti šių produktų tinkamumo vartoti trukmės:

- neluptų, nesmulkintų arba panašiai neapdorotų šviežių vaisių ir daržovių, įskaitant bulves. Ši išlyga netaikoma daigintoms sėkloms ir kitiems panašiams produktams, pvz., ankštinių augalų daigams,
- vynų, likerinių, putojančių, aromatizuotų vynų ir panašių produktų iš kitų nei vynuogės vaisių bei gėrimų, klasifikuojamų 2206 00 91, 2206 00 93 ir 2206 00 99 KN subpozicijose bei pagamintų iš vynuogių arba vynuogių misos,
- gėrimų, turinčių 10 tūrio proc. arba daugiau alkoholio,
- nealkoholinių gėrimų, vaisių sulčių, vaisių nektarų ir alkoholinių gėrimų, supiltų į atskiras daugiau kaip penkių litrų talpos pakuotes ir skirtų viešajam maitinimui,
- kepinų arba miltinių konditerijos gaminių, kurie, atsižvelgiant į jų turinio pobūdį, paprastai suvartojami per 24 valandas nuo pagaminimo,
- acto,
- valgomosios druskos,
- kieto cukraus,
- konditerijos gaminių, susidedančių beveik vien iš aromatinto ir (arba) dažyto cukraus,
- kramtomosios gumos ir panašių kramtomųjų produktų,
- atskirų ledų porcijų.

10 straipsnis

1. Maisto produktų, kurie mikrobiologiniu atžvilgiu yra greitai gendantys ir dėl to per trumpą laiką gali tapti kenksmingi žmonių sveikatai, minimali tinkamumo vartoti trukmė keičiama „Tinka vartoti iki ...“ (data).

2. Prieš šią datą įrašomi tokie žodžiai:

- ispanų k.: „fecha de caducidad“,
- danų k.: „sidste anvendelsesdato“,
- vokiečių k.: „verbrauchen bis“,
- graikų k.: „ανάλωση μέχρι“,
- anglų k.: „use by“,
- prancūzų k.: „à consommer jusqu'au“,
- italų k.: „da consumare entro“,
- olandų k.: „te gebruiken tot“,
- portugalų k.: „a consumir até“,

- suomių k.: „viimeinen käyttöajankohta“,
- švedų k.: „sista förbrukningsdag“.

Po šių žodžių įrašoma:

- pati data arba
- nuoroda į tai, kurioje ženklavimo vietoje ji nurodyta.

Po šios informacijos aprašomos laikymo sąlygos, kurių būtina laikytis.

3. Data rašoma neužkoduota forma šia tvarka: diena, mėnuo ir galbūt metai.

4. Kai kuriais atvejais 20 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka gali būti nuspręsta, ar laikomasi šio straipsnio 1 dalies nuostatų.

11 straipsnis

1. Maisto produkto vartojimo instrukcijos nurodomos taip, kad jomis būtų galima tinkamai pasinaudoti.

2. Bendrijos nuostatos, o jei tokių nėra — nacionalinės nuostatos, gali nustatyti, kaip turi būti pateikiamos tam tikrų maisto produktų vartojimo instrukcijos.

Tokioms nacionalinėms nuostatoms taikoma 19 straipsnyje nustatyta tvarka.

Šioje dalyje minėtos Bendrijos nuostatos priimamos 20 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.

12 straipsnis

Taisyklės dėl 22.04 ir 22.05 pozicijose klasifikuojamų produktų alkoholio koncentracijos nurodymo yra pateiktos konkrečiose tokiems produktams taikytinose Bendrijos nuostatose.

Taisyklės dėl kitų gėrimų, turinčių daugiau kaip 1,2 tūrio proc. alkoholio, nustatomos 20 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

13 straipsnis

1. a) Jei maisto produktai yra fasuojami, 3 straipsnyje ir 4 straipsnio 2 dalyje numatyta informacija nurodoma ant pakuotės arba prie jos pritvirtintos etiketės.

b) Nepaisant a punkto nuostatų ir nepažeidžiant Bendrijos nuostatų dėl vardinių kiekių, jei fasuoti maisto produktai yra skirti:

- galutiniam vartotojui, tačiau jais prekiaujama dar anksčiau etape (iki parduodant galutiniam vartotojui), į kurį neįeina pardavimas viešojo maitinimo įstaigoms,
- parduoti viešojo maitinimo įstaigoms, kur jie bus ruošiami, perdirbami, skirstomi į dalis ar pjaustomi,

informaciją, kurios reikalauja 3 straipsnio ir 4 straipsnio 2 dalies nuostatos, reikia nurodyti tik maisto produktų komerciniuose dokumentuose, jei galima garantuoti, kad šie dokumentai kartu su visa ženklinimo informacija bus pridėta prie maisto produktų, bus išsiųsta anksčiau arba tuo pačiu metu, kaip ir siunta.

- c) b punkte numatyto atveju 3 straipsnio 1 dalies 1, 5 ir 7 punktuose ir atitinkamais atvejais nurodytais 10 straipsnyje, minėta informacija nurodoma ir ant išorinės pakuotės, kurioje maisto produktai pateikiami į rinką.

2. 3 straipsnyje ir 4 straipsnio 2 dalyje minėta informacija turi būti pateikta gerai matomoje vietoje, kad būtų lengva ją įžiūrėti, perskaityti ir neįmanoma ištrinti.

Ji jokia būdu neturi būti paslėpta, neryški arba uždengta kitais įrašais arba piešiniais.

3. 3 straipsnio 1 dalies 1, 4, 5 ir 10 punktuose išvardyta informacija turi būti tame pačiame regėjimo lauke.

Šis reikalavimas gali būti taikomas ir 4 straipsnio 2 dalyje minėtai informacijai.

4. Ant pakartotinai naudojamų stiklo butelių, neištrinamai paženklintų ir todėl neturinčių etiketės, žiedo ar lankelio, ir jų pakuočių arba dėžučių, kurių didžiausias plotas mažesnis kaip 10 cm², reikia nurodyti tik 3 straipsnio 1 dalies 1, 4 ir 5 punktuose minėtą informaciją.

Šiuo atveju netaikomos šio straipsnio 3 dalies nuostatos.

5. Airija, Nyderlandai ir Jungtinė Karalystė gali netaikyti 3 straipsnio 1 dalies ir šio straipsnio 3 dalies nuostatų pienui ir jo produktams, supiltiems į pakartotino naudojimo stiklo butelius.

Šios valstybės praneša Komisijai apie visas priemones, kurių jos ėmėsi remdamosi pirmąją pastraipą.

14 straipsnis

Jei maisto produktai galutiniam vartotojui arba viešojo maitinimo įstaigoms yra pateikiami parduoti nefasuoti arba jei jie vartotojo prašymu yra pakuojami pardavimo vietoje arba sufasuoti tiesioginiam pardavimui, valstybės narės priima išsamias taisykles, susijusias su 3 straipsnyje ir 4 straipsnio 2 dalyje minėtos informacijos nurodymo būdu.

Jos gali nuspręsti nereikalausti nurodyti visos arba tam tikros informacijos, jei pirkėjas ir taip pakankamai jos gauna.

15 straipsnis

Ši direktyva neturi įtakos nacionalinių įstatymų nuostatomis, kurios, jei nėra Bendrijos nuostatų, nustato mažiau griežtus reikalavimus įmantriose pakuotėse, pavyzdžiui, statulėlėse arba suvenyruose, pateikiamiems maisto produktams.

16 straipsnis

1. Valstybės narės užtikrina, kad jų teritorijose būtų uždrausta prekiauti maisto produktais, jei ant jų vartotojui suprantama kalba nėra nurodyta 3 straipsnyje ir 4 straipsnio 2 dalyje numatyta informacija, nebent faktiškai vartotojas būtų informuotas kitomis 20 straipsnio 2 dalyje numatyta tvarka nustatytinomis ženklinimo priemonėmis.

2. Valstybė narė, kurioje buvo pagamintas produktas, laikydamasi Sutarties taisyklių, gali nustatyti, kad jos teritorijoje minėta ženklinimo informacija būtų nurodyta viena arba keliomis jos pačios nustatytomis oficialiomis Bendrijos kalbomis.

3. Šio straipsnio 1 ir 2 dalių nuostatos neprieštarauja, kad ženklinimo informacija būtų nurodyta keliomis kalbomis.

17 straipsnis

Valstybės narės turėtų susilaikyti ir nenustatyti detalesnių reikalavimų negu reglamentuoja 3-13 straipsnių nuostatos dėl 3 straipsnyje ir 4 straipsnio 2 dalyje numatytos informacijos nurodymo būdo.

18 straipsnis

1. Valstybės narės negali uždrausti prekiauti šios direktyvos taisyklės atitinkančiais maisto produktais taikydamos nesuderintą nacionalinę nuostatą, reglamentuojančią tam tikrų maisto produktų arba apskritai maisto produktų ženklinimą ir pateikimą.

2. Šio straipsnio 1 dalis netaikoma toms nesuderintoms nacionalinėms nuostatomis, kurios pateisinamos:

- visuomenės sveikatos apsauga,
- sukčiavimo prevencija, nebent tokios nuostatos trukdytų taikyti šioje direktyvoje nustatytus apibrėžimus ir taisykles,
- pramoninės ir komercinės nuosavybės teisių apsauga, kilmės nuorodomis, registruotaisiais kilmės vietos pavadinimais ir nesąžiningos konkurencijos prevencija.

19 straipsnis

Tais atvejais, kai remiamasi šiuo straipsniu ir jei valstybė narė yra tos nuomonės, kad reikia priimti naujus teisės aktus, taikoma toliau nurodyta tvarka.

Komisijai ir kitoms valstybėms narėms ji praneša apie numatytas priemones ir jas pagrindžia. Komisija tariaisi su valstybėmis narėmis Maisto produktų nuolatiniame komitete, įkurtame Tarybos sprendimu 69/414/EEB (¹), jei tokios konsultacijos, jos nuomone, yra reikalingos arba jei to pareikalauja valstybė narė.

Valstybės narės gali imtis numatytų priemonių tik praėjus trimis mėnesiams nuo pranešimo gavimo ir tik tokiu atveju, jei Komisijos nuomonė yra teigiama.

(¹) OL L 291, 1969 11 29, p. 9.

Pastaruoju atveju prieš pasibaigiant anksčiau minėtam laikotarpiui Komisija inicijuoja 20 straipsnio 2 dalyje nurodytą procedūrą, kad nustatytų, ar numatytos priemonės gali būti įgyvendinamos prireikus jas atitinkamai keičiant.

20 straipsnis

1. Komisijai padeda Maisto produktų nuolatinis komitetas (toliau — komitetas).

2. Jei daroma nuoroda į šį straipsnį, taikomos Sprendimo 1999/468/EB 5 ir 7 straipsnių nuostatos, atsižvelgiant į jo 8 straipsnį.

Sprendimo 1999/468/EB 5 straipsnio 6 dalyje minimas laikotarpis — trys mėnesiai.

3. Komitetas priima savo darbo tvarkos taisykles.

21 straipsnis

Jei paaiškėja, kad šios direktyvos taikymo palengvinimui būtinos laikinos priemonės, jos patvirtinamos 20 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.

22 straipsnis

Ši direktyva neturi įtakos dar 1978 m. gruodžio 22 d. priimtoms Bendrijos nuostatoms dėl tam tikrų maisto produktų ženklinimo ir pateikimo.

Sprendimas dėl bet kokių pakeitimų, būtinų derinant minėtas nuostatas su šios direktyvos taisyklėmis, priimamas ta tvarka, kuri yra taikytina kiekvienai atitinkamai nuostatai.

23 straipsnis

Ši direktyva netaikoma iš Bendrijos eksportuojamiems produktams.

24 straipsnis

Valstybės narės užtikrina, kad Komisija gautų visų svarbiausių šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės nuostatų tekstus.

25 straipsnis

Ši direktyva taikoma ir Prancūzijos užjūrio departamentams.

26 straipsnis

1. Direktyva 79/112/EEB su pakeitimais, padarytais IV priedo A dalyje nurodytomis direktyvomis, yra panaikinama nepažeidžiant valstybių narių įsipareigojimų dėl IV priedo B dalyje nurodytų perkėlimo į nacionalinę teisę galutinių terminų.

2. Nuorodos į panaikintą direktyvą laikomos nuorodomis į šią direktyvą ir turi būti suprantamos taip, kaip nurodyta V priede pateiktoje koreliacijos lentelėje.

27 straipsnis

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.

28 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 2000 m. kovo 20 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkė

N. FONTAINE

Tarybos vardu

Pirmininkas

J. GAMA

I PRIEDAS

**KOMPONENTŲ, KURIE GALI BŪTI VADINAMI GERIAU GRUPĖS NEI SAVO SPECIFINIŲ
PAVADINIMU, GRUPĖS**

Apibrėžimas	Pavadinimas
Rafinuoti aliejai, išskyrus alyvų aliejų	„Aliejus“ su: — būdvardžiu „augalinis“ ar „gyvūninis“ arba— — nuoroda į jų konkrečią augalinę ar gyvūninę kilmę Nurodant hidrintą aliejų šalia turi būti įrašytas būdvardis „hidrintas“
Rafinuoti riebalai	„Riebalai“ su: — būdvardžiu „augalinis“ ar „gyvūninis“ arba — nuoroda į jų konkrečią augalinę ar gyvūninę kilmę Nurodant hidrintus riebalus šalia turi būti įrašytas būdvardis „hidrintas“
Dviejų arba daugiau rūšių javų miltų mišiniai	„Miltai“ ir javų, iš kurių jie gauti, sąrašas pagal svorį mažėjančia tvarka
Krakmolai ir fiziniai būdais arba fermentais modifikuoti krakmolai	„Krakmolas“
Visų rūšių žuvis, jei žuvis yra kito maisto produkto komponentas ir jei tokio maisto produkto pavadinimas bei pateikimo forma nėra susiję su konkrečios rūšies žuvimi	„Žuvis“
Visų rūšių sūriai, jei sūris arba sūrių mišinys yra kito maisto produkto komponentas ir jei tokio maisto produkto pavadinimas bei pateikimo forma nėra susiję su konkrečios rūšies sūriu	„Sūris“
Visi prieskoniai, jei jie sudaro ne daugiau kaip 2 % maisto produkto svorio	„Prieskonis (prieskoniai)“ arba „prieskonių mišiniai“
Visi prieskoniniai augalai arba jų dalys, jei jie sudaro ne daugiau kaip 2 % maisto produkto svorio	„Prieskoninis augalas (augalai)“ arba „prieskoninių augalų mišiniai“
Visų rūšių gumos preparatai, naudojami gaminti kramtomosios gumos pagrindą	„Gumos pagrindas“
Visų rūšių trapūs kepinti javų produktai	Atitinkami „traškučiai“ arba „džiūvėsiai“
Visų rūšių sacharozė	„Cukrus“
Bevandenė gliukozė arba gliukozės monohidratas	„Gliukozė“
Gliukozės sirupas ir bevandenės gliukozės sirupas	„Gliukozės sirupas“
Visų rūšių pieno baltymai (kazeinai, kazeinai ir išrūgų baltymai) ir jų mišiniai	„Pieno baltymai“
Presuoti, ekstrahuoti arba rafinuotas kakavos sviestas	„Kakavos sviestas“
Visi cukruoti vaisiai, sudarantys ne daugiau kaip 10 % maisto produkto svorio	„Cukruoti vaisiai“
Daržovių mišiniai, sudarantys ne daugiau kaip 10 % maisto produkto svorio	„Daržovės“
Visų rūšių vynai, apibūdinti 1999 m. gegužės 17 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 1493/1999 dėl bendro vyno rinkos organizavimo ⁽¹⁾	„Vynas“

⁽¹⁾ OL L 179, 1999 7 14, p. 1.

II PRIEDAS

KOMPONENTŲ, KURIE TURI BŪTI PAVADINTI JŲ GRUPĖS PAVADINIMU, PO TO NURODANT JŲ SPECIFINĮ PAVADINIMĄ ARBA EB NUMERĮ, GRUPĖS

Dažiklis	Modifikuotas krakmolos ⁽¹⁾
Konservantas	Saldiklis
Antioksidantas	Tešlos kildymo medžiaga
Emulsiklis	Priešputis
Tirštiklis	Glazūravimo medžiaga
Standiklis	Emulsinimo druskos ⁽²⁾
Stabilizatorius	Miltų apdorojimo medžiaga
Aromato ir skonio stipriklis	Kietiklis
Rūgštis	Drėkinamoji medžiaga
Rūgštingumą reguliuojanti medžiaga	Burbuliavimą sukelianti medžiaga
Nuo sukepimo apsauganti medžiaga	Stumiančios dujos

⁽¹⁾ Specifinį pavadinimą arba EB numerį nurodyti nebūtina.

⁽²⁾ Tik lydytam sūriui ir produktams, kurių pagrindinė sudedamoji dalis yra lydyti sūriai.

III PRIEDAS

KVAPIJŲ MEDŽIAGŲ PAVADINIMAI KOMPONENTŲ SĄRAŠE

1. Kvapiosios medžiagos vadinamos arba žodžiu „kvapioji medžiaga“ („kvapiosios medžiagos“) arba konkretesniu kvapiosios medžiagos pavadinimu arba jos aprašymu.
2. Žodis „natūralus“ ar kuris nors kitas iš esmės tą pačią prasmę turintis žodis gali būti vartojamas nurodyti tik tas kvapiąsias medžiagas, kurių sudedamosios dalys turi tik 1988 m. birželio 22 d. Tarybos direktyvos 88/388/EEB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su maisto produktuose naudojamomis kvapiosiomis medžiagomis ir jų gamybos žaliavomis, suderinimo ⁽¹⁾ 1 straipsnio 2 dalies b punkto i papunktyje apibūdintų prieskonių ir (arba) minėtos direktyvos 1 straipsnio 2 dalies c punkte apibūdintų kvapiųjų medžiagų preparatų.
3. Jei prieskonio pavadinime yra nuoroda į jį sudarančių medžiagų augalinę arba gyvūninę prigimtį ar kilmę, žodis „natūralus“ arba kuris nors kitas iš esmės tą pačią prasmę turintis žodis negali būti vartojamas, jei kvapiosios medžiagos sudedamoji dalis visiškai arba beveik visiškai nebuvo atskirta nuo maisto produkto arba kvapiosios medžiagos šaltinio taikant atitinkamą fizinį, fermentavimo arba mikrobiologinį procesą arba tradicinį maisto ruošimo procesą.

⁽¹⁾ OL L 184, 1988 7 15, p. 61. Direktyva su pakeitimais, padarytais Komisijos direktyva 91/71/EEB (OL L 42, 1991 2 15, p. 25).

IV PRIEDAS

A DALIS

PANAIKINTOJI DIREKTYVA IR JOS VĖLYVESNI PAKEITIMAI

(minima 26 straipsnyje)

Tarybos direktyva 79/112/EEB (OL L 33, 1979 2 8, p. 1)

Tarybos direktyva 85/7/EEB (OL L 2, 1985 1 3, p. 22), tik 1 straipsnio 9 dalis

Tarybos direktyva 86/197/EEB (OL L 144, 1986 5 29, p. 38)

Tarybos direktyva 89/395/EEB (OL L 186, 1989 6 30, p. 17)

Komisijos direktyva 91/72/EEB (OL L 42, 1991 2 15, p. 27)

Komisijos direktyva 93/102/EB (OL L 291, 1993 11 25, p. 14)

Komisijos direktyva 95/42/EB (OL L 182, 1995 8 25, p. 20)

Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 97/4/EB (OL L 43, 1997 2 14, p. 21)

B DALIS

PERKĖLIMO Į NACIONALINĘ TEISĘ GALUTINIAI TERMINAI

(minimi 26 straipsnyje)

Direktyva	Galutinis perkėlimo terminas	Rinkos produktų priėmimas pagal šią direktyvą	Rinkos produktų uždraudimas pagal šią direktyvą
79/112/EEB	1994 m. gruodžio 30 d.	1980 m. gruodžio 22 d.	1982 m. gruodžio 22 d.
85/7/EEB			
86/197/EEB		1988 m. gegužės 1 d.	1989 m. gegužės 1 d.
89/395/EEB		1990 m. gruodžio 20 d.	1992 m. birželio 20 d.
91/72/EEB		1992 m. birželio 30 d.	1994 m. sausio 1 d.
93/102/EB		1995 m. sausio 1 d.	1996 m. birželio 30 d.
95/42/EB			
97/4/EB		1998 m. rugpjūčio 14 d.	2000 m. vasario 14 d.

V PRIEDAS

KORELIACIJOS LENTELĖ

Direktyva 79/112/EEB	Ši direktyva
1 straipsnis	1 straipsnis
2 straipsnis	2 straipsnis
3 straipsnio 1 dalies 1 punktas	3 straipsnio 1 dalies 1 punktas
3 straipsnio 1 dalies 2 punktas	3 straipsnio 1 dalies 2 punktas
3 straipsnio 1 dalies 2 punkto a papunktis	3 straipsnio 1 dalies 3 punktas
3 straipsnio 1 dalies 3 punktas	3 straipsnio 1 dalies 4 punktas
3 straipsnio 1 dalies 4 punktas	3 straipsnio 1 dalies 5 punktas
3 straipsnio 1 dalies 5 punktas	3 straipsnio 1 dalies 6 punktas
3 straipsnio 1 dalies 6 punktas	3 straipsnio 1 dalies 7 punktas
3 straipsnio 1 dalies 7 punktas	3 straipsnio 1 dalies 8 punktas
3 straipsnio 1 dalies 8 punktas	3 straipsnio 1 dalies 9 punktas
3 straipsnio 1 dalies 9 punktas	3 straipsnio 1 dalies 10 punktas
3 straipsnio 2 ir 3 dalys	3 straipsnio 2 ir 3 dalys
4 straipsnis	4 straipsnis
5 straipsnis	5 straipsnis
6 straipsnio 1, 2 ir 3 dalys	6 straipsnio 1, 2 ir 3 dalys
6 straipsnio 4 dalies a ir b punktai	6 straipsnio 4 dalies a ir b punktai
6 straipsnio 4 dalies c punkto i papunktis	6 straipsnio 4 dalies c punkto i papunktis
6 straipsnio 4 dalies c punkto ii papunkčio pirma įtrauka	6 straipsnio 4 dalies c punkto ii papunktis
6 straipsnio 4 dalies c punkto ii papunkčio antra įtrauka	6 straipsnio 4 dalies c punkto iii papunktis
6 straipsnio 4 dalies d punktas	6 straipsnio 4 dalies d punktas
6 straipsnio 5 dalies a punktas	6 straipsnio 5 dalis
6 straipsnio 5 dalies b punktas	6 straipsnio 6 dalis
6 straipsnio 6 dalis	6 straipsnio 7 dalis
6 straipsnio 7 dalies pirma pastraipa	6 straipsnio 8 dalies pirma pastraipa
6 straipsnio 7 dalies antros pastraipos pirma ir antra įtraukos	6 straipsnio 8 dalies antros pastraipos a ir b punktai
6 straipsnio 8 dalis	6 straipsnio 9 dalis
7 straipsnis	7 straipsnis
8 straipsnio 1-5 dalys	8 straipsnio 1-5 dalys
8 straipsnio 6 dalis	–
8 straipsnio 7 dalis	8 straipsnio 6 dalis
9 straipsnio 1-4 dalys	9 straipsnio 1-4 dalys
9 straipsnio 5 dalis	–
9 straipsnio 6 dalis	9 straipsnio 5 dalis
9a straipsnis	10 straipsnis
10 straipsnis	11 straipsnis
10a straipsnis	12 straipsnis
11 straipsnio 1 ir 2 dalys	13 straipsnio 1 ir 2 dalys
11 straipsnio 3 dalies a punktas	13 straipsnio 3 dalis
11 straipsnio 3 dalies b punktas	–
11 straipsnio 4 dalis	13 straipsnio 4 dalis
11 straipsnio 5 dalis	–
11 straipsnio 6 dalis	13 straipsnio 5 dalies pirma pastraipa
11 straipsnio 7 dalis	13 straipsnio 5 dalies antra pastraipa
12 ir 13 straipsniai	14 ir 15 straipsniai
13a straipsnis	16 straipsnis
14 ir 15 straipsniai	17 ir 18 straipsniai
16 straipsnio 1 dalis	–
16 straipsnio 2 dalis	19 straipsnis
17 straipsnio pirma pastraipa	20 straipsnio 1 dalis
17 straipsnio antra, trečia, ketvirta ir penkta pastraipos	20 straipsnio 2 dalis

18 straipsnis	–
19, 20 ir 21 straipsniai	21, 22 ir 23 straipsniai
22 straipsnio 1, 2 ir 3 dalys	–
22 straipsnio 4 dalis	24 straipsnis
23 straipsnis	–
24 straipsnis	25 straipsnis
25 straipsnis	–
26 straipsnis	–
–	26 straipsnis
–	27 straipsnis
–	28 straipsnis
I priedas	I priedas
II priedas	II priedas
III priedas	III priedas
–	IV priedas
–	V priedas